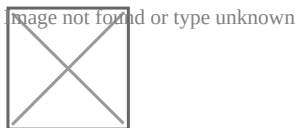

Η πνευματική ευθύνη του αναδόχου και τα καθήκοντά του (Μητροπολίτης Αργολίδος Νεκτάριος)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη Δημοσίευση: <http://bitly.com/1XHsaMB>]

Ο ανάδοχος

Το βάπτισμα δεν είναι...φιλοτιμία κοινωνικής προβολής και πολιτικής καριέρας για τον ανάδοχο. Ο ρόλος του δεν έχει απλώς κοινωνικό χαρακτήρα, αλλά πνευματικό και ουσιαστικό. Ο ανάδοχος επωμίζεται την ευθύνη και αναλαμβάνει την υποχρέωση να διδάξει το παιδί, μαζί με τους γονείς του την ορθόδοξη χριστιανική πίστη. Να το οδηγεί, καθώς θα μεγαλώνει, στη συνειδητή χριστιανική ζωή.

Πηγή: penelopesoasis.com

Δυστυχώς η ευθύνη του αναδόχου εξαντλείται σήμερα σε πρακτικά ζητήματα, σε τυπική επικοινωνία, σε εορταστικά δώρα.

Όπως είπαμε, εξ αρχής, ήδη από την αρχαία Εκκλησία, ο ρόλος του αναδόχου είναι πολύ σημαντικός και η παρουσία του απαραίτητη. Εγγυάται στην Εκκλησία για το νεοφώτιστο και την πρόοδό του στην πίστη. Στις περιπτώσεις νηπιοβαπτισμού αναπληρώνει την έλλειψη βούλησης του νηπίου, ομολογεί πίστη εξ ονόματος του, αλείφει με το καθαγιασμένο λάδι που ο λειτουργός θα ρίξει στις παλάμες του, το κεφάλι του παιδιού και όλο του το σώμα.

Το πρόσωπο του αναδόχου είναι ιερό, συνάπτει δεσμούς πνευματικής συγγένειας με τον αναδεκτό και την οικογένειά του. Και λόγω της φύσης του λειτουργήματος του, επιβάλλεται να τυγχάνει της εμπιστοσύνης και εγκρίσεως της Εκκλησίας. Λόγω της πνευματικής συγγένειας, δεν μπορούν ο ανάδοχος να συνάψει γάμο μεταξύ του αναδεκτού ή της αναδεκτής ούτε με έναν από τους γονείς σε περίπτωση χηρείας.

Προϋποθέσεις και καθήκοντα του αναδόχου στο

Μυστήριο του Βαπτίσματος

Προκειμένου να γίνει κάποιος ανάδοχος στο Μυστήριο του Βαπτίσματος σύμφωνα με την ορθόδοξη διδασκαλία, θα πρέπει να έχει τις βασικές εκκλησιαστικές προϋποθέσεις:

- 1)Πρέπει να γνωρίζει ότι αναλαμβάνει την πνευματική πατρότητα του παιδιού με τις ανάλογες ευθύνες ενώπιον Θεού και ανθρώπων.
- 2)Βασική προϋπόθεση είναι να ανήκει στην Ορθόδοξη Εκκλησία, να έχει βαπτισθεί, να είναι συνειδητό μέλος της Εκκλησίας με ενεργή συμμετοχή στη λατρευτική και πνευματική ζωή.
- 3)Να είναι ενήλικος ώστε να συνειδητοποιεί το υπεύθυνο έργο που αναλαμβάνει αλλά και τις υποχρεώσεις του απέναντι στον αναδεκτό που είναι πλέον πνευματικό του παιδί.
- 4)Να γνωρίζει το Σύμβολο της Πίστεως και τις βασικές αρχές της Εκκλησίας.
- 5)Δεν μπορεί να βαπτίσει ο αβάπτιστος, ο ετερόδοξος, ο σχισματικός, οποίος έχει τελέσει μόνο πολιτικό γάμο ή συζεί παράνομα με το συμβόλαιο ελεύθερης συμβίωσης. Επίσης όποιος ασκεί διαβλητό επάγγελμα ή ζει άστατη ηθική και πνευματική ζωή. Ακόμη δεν μπορούν να βαπτίσουν όσοι είναι μέλη οργανώσεων με

σοβαρές δογματικές αποκλίσεις.

6)Ο ανάδοχος την Κυριακή προ της βαπτίσεως οφείλει να κοινωνήσει αφού προηγουμένως εξομολογηθεί.

7)Η ενδυμασία του (ιδιαίτερα στις γυναίκες) να είναι ανάλογη προς την ιερότητα του χώρου και του μυστηρίου.

8)Να προμηθευτεί την εικόνα του αγίου που θα πάρει το όνομά του ο αναδεκτός και μία Καινή Διαθήκη (κείμενο – μετάφραση) ως δώρο προς εκείνον. Καθώς και ένα μπουκάλι λάδι για τη βάπτιση.

9)Τα ρούχα του μωρού είναι λευκά και συμβολίζουν την αγνότητα και η λαμπάδα χωρίς παιχνίδια. Καλό θα είναι και οι μπουμπουνιέρες να έχουν την εικόνα ή να διανεμηθεί πλαστικοποιημένη εικόνα του αγίου που εδόθη το όνομα.

10)Ο ανάδοχος έχει υποχρέωση να μεταλαμβάνει το παιδί επτά φορές στη συνέχεια, αλλά και κάθε Πάσχα και Χριστούγεννα μέχρι δώδεκα ετών.

11)Τέλος, ο ανάδοχος έχει καθήκον να διδάσκει το πνευματικό του παιδί και να το νουθετεί, να το οδηγήσει στο κατηχητικό σχολείο της ενορίας και σ' όλη του τη ζωή να το συμβουλεύει και να το ενισχύει. Ιδιαίτερα να εορτάζεται η επέτειος της βαπτίσεως.

Η πνευματική ευθύνη του αναδόχου για την Εκκλησία αρχίζει από την ώρα που τελείται το βάπτισμα. Ο ανάδοχος έχει ρόλο σ' αυτό. Συμμετέχει και συμπράττει, αναπληρώνοντας κατά κάποιο τρόπο το νήπιο που κρατά στα χέρια του και που, λόγω ηλικίας, αδυνατεί το ίδιο να συμπράξει. Αυτό γίνεται ιδιαίτερα στην Ακολουθία της Κατηχήσεως, που προηγείται του καθαυτό μυστηρίου του Βαπτίσματος, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

[Συνεχίζεται]